

Եւ յաւարտումն բանից Հասանեացն ապստամբից տեսեր զի գրեցաւ թէ իբրև ոչ կարացին պարտել կամ ահացուցանել յայս կողմ եթէ Եկաք ի Պուրսայ, կամ կարող եմք գալ մինչ ի գահոյս արքայի, ելեալ միահամուռ ամենայն զօրօք ի սահմանացն Պուրսայու, հեռացեալ զնային եւ բանակէին մերձ առ Բերիայ ի դաշտն: Եւ մինչչեւ էին հեռացեալ նոքա, արձակէր զիր Եղիազար վարդապետն մինչ կայրն ընդ նոսա՝ եւ պատմէր զանցանսն ի գլուխն իւր աւուրբք բազմօք, եթէ՛ գաւաճանութիւն Յունաց ընդ ազգիս հանդերձ արծաթ բազում երթալովն, եթէ՛ յաստուստ յարքունուստ գիր հրամանի երթալն հանդերձ ընդգլմանալն իւրեանց փաշայիւն Երուսաղէմի եւ Ղազէին եւ յետոյ՝ Թէյարիւն. եթէ՛ կնքելն զՍուրբ Յակոբ՝ եթէ տացեն առ Յոյնս, հանդերձ երկաթակապ լինելովն անհանգիստ տառապանօք յերուսաղէմէ ի Դամասկոս եւ անտի յերուսաղէմ, մինչ բանալն զՍուրբ Յակոբ ի Զատիկէն մեծաւ ուրախութեամբ. յետ որոյ ապստամբիւն Թէյարիւն, որում ի վէզիրէն զիր երթալը առ նա թէ Անհնագանդ ես թագաւորի և հակառակ իմ, վասն որոյ և մարդ առաքեալ՝ տայ զՍուրբ Յակոբ ի ձեռս Յունաց մերձ յաւուրս տօնի սրբոյ Հոգոյն Պենտեկոստէի. որ յետ աւուրց ոչ բազմաց ելին ի ճանապարհ ամենայն մեծամեծօք և ընդ այլ փաշայիցն, եթէ կամայ և յակամայ Թէյարի որդին առեալ զՎարդապետն՝ առ իւր բերէր ի բանակին զբուն ամառս մինչ ի Պուրսայ՝ եթէ վէզիր լինելոց է և կամ ամենայնիւ արասցէ: Եւ նայ կայր զեզերեալ ընդ նոսա. եթէ գայր՝ ի նոցանէ երկնչէր, եթէ մնայր՝ զկատարածն նկատէր զի յերկարեցաւ. եթէ նոքա պարտին՝ յայսցանէ ահ կրէր: Եւ չարափառ ոմանք ի քաղաքացոց և առաւել ի վերոյ ասացելոց չարեացն Սուրբ Սարգսցոց զայս առեալ ի բերան եթէ կեայ ընդ ա-